

כל העיוותים והנרטיבים המרושעים שמלווים את העסקה עם חמאס

written by דוד מ' וינברג | 19.10.2025

אין ספק שכל אדם שפוי ובעל נפש שותף לשמחה העצומה על חירותם של החטופים הישראלים שנכלאו באכזריות במרתפי חמאס במשך שנתיים איומות. מעולם לא העזתי לדמיין שחמאס יסכים אי-פעם לשחרר את כל החטופים החיים, ולכן פריצת הדרך הזו היא מופלאה, מרגשת ומרוממת רוח במיוחד.

ובכל זאת, קשה שלא להתפוצץ מזעם על הנרטיבים המרושעים, התחזיות הפוליטיות המעוותות, וההונאה העצמית שנלוות לעסקה וממלאות עתה את הזירה הדיפלומטית.

העיוות הראשון בשיח הוא שלילת כל קרדיט מראש הממשלה בנימין נתניהו על ההסכם לשחרור החטופים. ברוב התקשורת הבינלאומית, וגם ברוב העיתונות הישראלית הנשלטת בידי השמאל, נטען שדונלד טראמפ "אנס" את נתניהו להסכים לעסקה; שנתניהו נגרר אליה בבעיטות ובצעקות. גרוע מכך ¹ מופצת האשמה שנתניהו היה יכול להשיג עסקה דומה כבר לפני שנה אך נמנע מכך מסיבות פוליטיות צרות.

אף טענה מאלה אינה נכונה. נתניהו חתר לעסקת החטופים ולסיום המלחמה מסיבות רבות, ובראשן העובדה שעכשיו זה היה העיתוי הנכון לממש את הישגי צה"ל בעזה (שהגיעו לשיא האפשרי השנה נוכח המגבלות המבצעיות והדיפלומטיות) ואת עוצמת המהלומות שהנחיתה ישראל בטהרן ובדוחה. מבנה העסקה ² שבו רווחי ישראל (שחרור כל החטופים) קודמים, והוויתורים (בעיקר נסיגות צבאיות ואפשרות לשיקום מסוים בעזה) נדחים ותלויים בהתנהגות פלסטינית ראויה ³ הוא הישג מתוק שלא היה אפשרי כלל לפני שנה.

המרירות הפוליטית המתכחשת לניווטו של נתניהו אל עבר עסקה בתנאים נוחים לישראל משתווה רק להטיית היתר השנייה ⁴ ההאדרה הבלתי מרוסנת של נשיא ארצות הברית. בוודאי, טראמפ הוא גיבור הרגע. ללא תמרוניו המקיאווליים, משחקו המיומן בשחקנים האזוריים, האיומים הברורים וההבטחות הנדיבות ⁵ שום עסקה לא הייתה מתגבשת. תמיכתו הנחרצת בישראל, כפי שבאה לידי ביטוי בנאומו המרגש בכנסת השבוע, היא בגדר נס מדיני. אך ההתרפסות התקשורתית וההילולים המוגזמים לטראמפ, שהציפו כל במה ציבורית, הדיפו ריח רע של בוז ⁶ ריח של שנאה למנהיגי ישראל, ובעיקר סטירה מצלצלת לנתניהו.

לפחות טראמפ הפגין הגינות והודה בפומבי לנתניהו, והצדיע לרוח הלחימה של חיילי צה"ל ולמסירות בני משפחותיהם.

העיוות השלישי בהערכת ההסכם הוא ההתעלמות הכמעט מוחלטת מהמחיר ששילמה ישראל ⁷

שחרורם של אלפי מחבלים פלסטינים צמאי דם. אפשר לספור על כף יד אחת את מספר הכתבות בתקשורת העולמית, ואף בעיתונות הישראלית, שהתייחסו למרצחים ששחררו ולסכנה שהם מהווים לכל ישראלי ויהודי.

החלפת מחבלים פלסטינים תמורת חטופים ישראלים הייתה אולי הדבר ההכרחי והמוסרי ביותר בעולם [?] אך גם המסוכן וההרסני ביותר. המחיר ייגבה לאורך זמן, והוא יהיה כבד. אין ספק שהמחבלים המשוחררים ישובו לפעול, ומי יודע כמה ישראלים ישלמו בחייהם. השחרור יעודד חטיפות נוספות, יבעיר עוד יותר את הלהבות ביהודה ושומרון, ויקדם את חמאס לקראת השתלטותו שם. זו אינה השערה [?] זו עובדה היסטורית החוזרת על עצמה אחרי כל עסקה דומה. אך לא תשמעו על זאת מרוב ה"מומחים", הפוליטיקאים והכתבים הבינלאומיים.

הפן הרביעי והמקומם בהסדר הנוכחי הוא המרוץ הבהול של מדינות, בעיקר באירופה, לשקם את עזה. הקהילייה הבינלאומית מכנסת ועידת תורמים אחר ועידת תורמים, כדי לגייס 70 עד 120 מיליארד דולר לשיקום רצועת עזה [?] אפילו תחת שלטון חמאס דה־פקטו. ההצהרות על סיוע ל"כבוד האנושי" הפלסטיני ול"סיוע הומניטרי" נשמעות נעלות [?] אך הן עיוורות למציאות ומזיקות בשלב זה.

העולם עדיין לא אמר מילה על השימוש של חמאס בנשים ובילדים כמגינים אנושיים, בבתי חולים כמחסני נשק, ובבתי ספר של האו"ם כבסיסי שיגור רקטות. הוא כמעט אינו מדבר על השתלטות חמאס על משלוחי הסיוע או על ירי לעבר פלסטינים המנסים להגיע למרכזי סיוע המופעלים בידי גופים המזוהים עם ארה"ב וישראל.

העולם פשוט מסרב להכיר בכך ששלטון חמאס [?] הרודני והחותר לרצח עם [?] הוא האחראי לכל חורבן שחוו הפלסטינים, והוא מסתפק בסיסמאות ריקות על כך שהפעם יהיה אחרת.

ומה שמרתיח עוד יותר: איש בעולם אינו מדבר על שיקום ישראל. אף לא שקל אחד מוקדש לשיקום הדרום והצפון הישראלי שנהרסו ונתרוקנו עקב התקפות חמאס וחיזבאללה בשנים האחרונות. אף לא פרוטה אחת לאלמנות וליתומים, לאזרחים המותקפים, לחיילים הפצועים, לעסקים הקורסים. פרט ליהדות התפוצות [?] אין מי שמציב סיוע בינ"ל לישראל בראש סדר העדיפויות. בוודאי, עם סיום המלחמה ישובו מדינות המערב לקנות טכנולוגיה וציוד צבאי ישראליים ולשתף איתנו פעולה במדע ובתרבות [?] אך האהדה והתקציבים השופעים שמורים כולם לתוקפים הפלסטינים, לא לקורבנות הישראלים.

הדבר החמישי שמכעיס ומפחיד בעסקה הוא הבסיס הפוליטי המעוות שלה, "בינאום" עזה. על פי ההסכם, חיילים מצרים או שוטרים אירופאים יפרקו את חמאס מנשקו, ופקידים מקטר או מטורקיה יפקחו ויחליפו את מנהיגיו.

זה אבסורד. בדיחה יקרה ורעה. שום דמות מערבית כמו טוני בלייר או "מועצת שלום" בראשות טראמפ לא תביא לפירוז אמיתי של עזה, לא כל שכן לחינוך לשלום. רק צה"ל מסוגל לעקור את

חמאס מנשקו, ורק כיבוש מלא של עזה בידי כוח זר [?] כמו כיבוש גרמניה על ידי בעלות הברית אחרי מלחמת העולם השנייה [?] יוכל לעקור את השחיתות, האלימות והשנאה המושרשות עמוק בחברה העזתית.

מה אפוא ישיג ה"בינאוס" הזה? הוא רק יכבול את ידי ישראל וימנע ממנה לפעול מול איום טרור מתחדש. זו הרי תמיד הייתה מטרת-העל של הפלסטינים [?] להביא לפיקוח בינלאומי בשטחים שירסן את ישראל. ומכאן להונאה העצמית והיהירות של ההסכם, המרמז שוב על מדינה פלסטינית בעתיד. כאילו יש בכך שמץ של ריאליות או תבונה; כאילו העם הפלסטיני בעזה או ביהודה ושומרון הראה אי-פעם נכונות אמיתית להתפייס עם ישראל.

הפטפוט על מדינה פלסטינית בעת הזו הוא תמצית הניצחון של חמאס [?] תמריץ למעשי טבח נוספים. עצם ההזכרה של "מדינה פלסטינית" מחזקת את חמאס פוליטית יותר מאי-פעם, בייחוד ביו"ש. אך אל תבלבלו את "הקהילייה הבינלאומית" עם עובדות [?] כמו תמיכתם של שלושה רבעים מהפלסטינים ביהודה ושומרון במתקפת ה-7 באוקטובר, או תמיכת בכירי הרשות הפלסטינית בטרור והשתתפות תנועת הפתח בגל הפיגועים המאיים על מרכז ישראל.

במקום תגובה נחרצת למאבק הלאומי הפלסטיני שנטייתו לרצח עם הולכת וגוברת [?] אנו שומעים עוד דקלומים מסוכנים על "דחיפות" המדינה הפלסטינית. במקום הרתעה ותגובה קשה לחמאס [?] באים פרסים דיפלומטיים על עקשנות ואלימות.

על ה"מיטיבים" הבינלאומיים לשאול את עצמם: האם מאמצייהם להעניק לפלסטינים "הכרה" ולהזרים מזומנים מסייעים להבשלה פוליטית אמיתית [?] או שמא הם מעמיקים את התלות, מנציחים את זהות הקורבן-הקדוש של הפלסטינים, ומחלישים את ישראל?

למרבה הצער, נראה שהתשובה השנייה היא הנכונה [?] וזו מלווה בלא מעט אנטישמיות סמויה.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 19.10.2025.